

אמת מול שקר

יו"ל על ידי מכון "אמת ואמונה"

בטאון להנחלת השקפת נצח ואמת תורנית

עלון מס' 1

בס"ד

עד מתי יחרף צר?

"המעטרים" את כתבי פלסטר הללו (בסגנון של אותו אפיקורס שטען "בתמימות" ש"ועבדתם אלוהים אחרים והשתחיתם להם" היא "מצות עשה" שהרי פסוק מפורש הוא בתורה, עפ"ל. עיין חפץ חיים, פתיחה - עשין ג, בבאמ"ח שם, וב"אגרת תימן" עמ' ל"ה) וישמע חכם ויוסף לקח, כי כטיפה מן הים נקטנו.

שומה להדגיש בזאת, כי למרות המגמה אותה מבקשים בעלי אינטרסים להשריש ולקבוע, כאילו והמערכה שלפננו באה להכריע בין רבנו הגר"א זי"ע לבין רבנו הבעש"ט הק' ותלמידיו, חלילה לנו ולא היו דברים מעולם. וכבר קבעו קמאי, מחלוקת זו אינה שייכת כלל לדורותינו, ואף אין ביד בן דורנו - יהי אשר יהי - להכריע בין אראלי ושרפי

מעלה אלו. מערכה נוכחית זו אינה אלא מאבק שבין האמת לשקר! דהיינו, מלחמה בין הנצחת השקפת גדולי הדורות בסוגיא זו, לבין הנחלת שיטת הבליהם וכזביהם של המסכילים וה"חוקרים" החילוניים שבאו בעקבותיהם, זאת לבד מעצם הפירצה החמורה בחומת אמונת חכמים, בצורה של "בקורת תהיה" (ובלשונם "הכל שפיט"), והכל במסווה של חקר תולדות גדולי ישראל, כשם שעשו בזמנו אבות ה"משכילים" שר"י, וכעין מה שאמרו רז"ל (ב"מ ס"א:) במי שתולה קלא אילן בבגדו ואומר תכלת הוא.

אזאת היא גם הסיבה, שזכינו והרבה תלמידי חכמים מובהקים וחשובים, גדולי תורה ויראה, ולא דווקא מאלה הנמנים על הציבור החסידי, שנתוודעו בכנות לחומר הארסי שמוטמן ב"הגאון", עמדו וסייעו בידינו בלהט ובמסירות נלהבת, ואף זכינו לקבל תגובותיהם הנחרצות של מרנן ורבנן גדולי הדור שליט"א, שלא הותירו כל מקום לספק מהי דעתם אודות ה"בונך הלא, יען כי עין בעין ראו כי כתבים-כזבים אלו הם אבן נגף לבית ישראל הבא לקעקע חומת הדת, ה"י.

בהזדמנות זו הננו להודות לכל אלו שהטריחו עצמם, ושלחו חומר לצורך הספר המעודד בע"ה, והננו בבקשה על העתיד לכל מי שיש בידו חומר או רעיונות וכן תרומות שיסייעו לטובת מטרה נעלה זו, שישלחם אל מכון "אמת ואמונה" ת.ד. 57439 ירושלים.

ואנו תפילה כי לא יצא ח"ו מכשול מתחת ידינו, וחפץ ה' בידינו יצליח, ויהי נועם ה' אלקינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננה.

מש שנים עברו מאז כיסה חושך ארץ, עם הופעת ה"בוך" דמיתקריא "הגאון". קולמוסים רבים כבר נשתברו בגנותו, ועם כל אלו עדיין לא יצאנו ידי חובת מחאה כל עוד שוכן בוז בבתי ישראל כשרים.

מכון "אמת ואמונה" הוקם בברכתם של מרנן ורבנן גדולי ומאורי הדור שליט"א, בכדי לסתום פי מחרף ומגדף, ולהוציא כאור צדקת גדולי וגאוני הדורות, חסידים ופרושים כאחד, להוכיח בפני כל, את האמת כמו שהיא באספקלריא של תורה. לשם כך, מתוך מגוון פעולות חשובות בנושא עליהן עמלים חברי המכון, תופסת מקום מרכזי עריכת ספר מפואר רב תוכן, עליו שוקדים במכון זה מספר שנים, ספר

שבע"ה יפרוש לראשונה בצורה מורחבת את ההיבט התורני על תנועת החסידות ואל ההתנגדות שליוותה אותה בראשית דרכה, אשר בראשה עמדו מגדולי וענקי אותו הדור.

לק גדול מהספר כבר ערוך ומוכן תלי"ת, אולם היות והמלאכה עדיין רבה, ורבים כואבים וזועקים במר ליבם: עד מתי יחרף צר, עד אנה ינאץ אויב שמך בקדוש? וכי עד אשר נברך בע"ה על המוגמה, יהא שם שמים מחולל, כאשר יהודים כשרים ובני תורה נופלים ברוב תמימותם ברשת המסית והמדית, בסברם כי תולדות חיי הגר"א זי"ע ומשנתו לפנייהם, והאמת המרה אינה עולה על לבם, שכולו מלא תוך ומרמה ושפתי עתק הדוברות על צדיקים בגאווה

ובזו, בשקרים ועלילות אשר רובם הועתקו מספרים פסולים עתיקים שיצאו מידי ה"משכילים" ואחוות מרעיהם, מחללי שבת ופורקי כל עול, כשהוא מוסיף מדיליה עוד זיופים חמורים ומגונים, הכפשות והשפלות נגד גדולי ישראל שרפי מעלה. אשר כל אלו לא נלקחו מספריהם של הגאונים הצדיקים תלמידי הגר"א זי"ע, שמיעטו בכלל להזדקק לפרשה כאובה זו כידוע, ומעולם לא העלוה על נס יחד עם קורות ותולדות חייו בספריהם.

עת הזאת, כאשר רבותינו מרנן ורבנן שליט"א יצאו במחאה גדולה על כך, נענינו לבקשת רבים, והננו מפרסמים בזה דוגמאות אחדות של שקרים וסילופים מגמתיים

לעיני מרנן ורבנן שליט"א הובאו דבריו החמורים והמחוצפים, בהם טופל הוא עלילות על צדיקי וגאוני הדורות, מאורי החסידות זי"ע, ו"מאשימים" נוראות ונלוזות, כגון:

- שעושים עבירה לשמה כדי להתקשר לרשעים (עמ' 1004).
- שמבטיחים תמורת הכסף לתווך בין הרבש"ע והחסיד (עמ' 1001).
- שמסכסכים בשלום בית (עמ' 905).
- שתקנו את ענין הריקודין ומחולות, והתכנסויות, טישים וכדו' כ"תחליף ללימוד התורה ובית מנוס מכל מאמץ רוחני ממשי, הדורש כוחות נפש ועמל גוף" (עמ' 1022).
- שמאמינים בשיתוף רח"ל! (עמ' 1013 ובהערה שם 172).
- שנוהגים כמנהגי עובדי עבודה זרה, ויש לעקרום אפילו במנהג טוב (עמ' 951).
- שכל סיפורי המופתים הם שקריים ונועדו רק לפתות אנשים (עמ' 1017 - 1019).
- שהבעש"ט הקדוש הביא לזלזול בלימוד התורה הק' וביטול הלימוד בעיון (עמ' 951).
- שמאסר הגר"א זי"ע הוא פרי הלשנה חסידית (פרק לא).
- ועוד כהנה וכהנה, והכל במסווה של "מערכה והשקפה רעיונית מלבד העובדה המחפירה שהמחבר אינו בוש בריש גלי, ומרבה להפנות את הקורא לבדוק במקורותיו, ספרי המסכילים למיניהם, ובמיוחד את ספרו של וילנסקי, שהוא מלא בשיקוצים, דברי ניבול פה וגילוי עריות, רח"ל.

סילוף הנהגת הקודש של בעל ה"נועם" אלימלך הק' זי"ע

מזעזע לראות כיצד נהפכת גבאות צדקה לסחיטת
כספים במרמה - באמתלא של תורת הסוד

שמונה דוגמאות זעירות מני

סילוף דברים

אשר בספר "הגאון"

* כל ההדגשות הן משלנו, אלא אם כן צוין אחרת.

מקור

לשון "אגרת הקודש":

...ואם תרצה לומר אם האדוקים שונאי
בצל, מדוע לוקחים ממון מבני אדם,
אף אם היו נותנים להם כל היום.
אהובי אחי יש לי בזה כמה טעמים
כמוסים אשר אי אפשר להעלותם על
הכתב, אך הפשוט הוא גם כן אמת
שמעולם אין מניחים בקופסא,
ומעולם לא לן אללם אף לינה אחת
הממון, רק מוֹלִיחִים אותם לאורך עניי
ישראל, ולכורך בחולת ישראל
להשיאם, כי אין מראה גדולה מזאת
כעת אשר בעונותינו הרבים נגזרה
גזירה בגבולינו כידוע... או שנותנים
מעות לפדיון שבויים, ומחזיקים לומדי
תורה שאין משגיחין עליהן אחרים
להחזיקה.

סילוף

"הגאון" עמ' 991:

כענין זה של יראת הרוממות כך
רוב, או שמא כל ההשקפות שעמדו
ביסוד הקמת התנועה, "תלו אותן
גדולי החסידות" בתורת הנסתר...
ולא רק ביסודות העבודה, כמו
נוסח התפילה ודרכיה, אלא גם
הנהגות פרטיות שחידשו למעשה,
טענו כי יסודם בקודש בדברי
חכמי הקבלה."

כציון ודוגמא לדבריו מציין
בהערה 107:

ראה למשל "אגרת הקודש" לר'
אלימלך מליז'נסקי, בסוף ספר
"נועם אלימלך", לענין מנהגם
ליטול ממון מחסידיהם, שטען כי
טעמם עפ"י סוד.

שימו לב גם לחוצפה בסגנון הציני – "תלו אותן גדולי החסידות", או "שטען". כאילו
ומדובר פה באינשי נחותי דרגא, שאמינות דבריהם תלויה בספק, ולא ברבותיהם של
ישראל, צדיקים וקדושי עליון, אשר כל גדולי הדורות חרדו לשמם.

סילוף שיטת החסידות בענין "שלא לשמה"

מביא בצורה מסולפת ובציטוט מקוטע מדברי ה"יושר
דברי אמת" כמקור לאיסור - שלא היה ולא נברא -
ללימוד תורה שלא לשמה, בניגוד לדברי חז"ל שמתוך
שלא לשמה בא לשמה.

מקור

זהו"ל בספה"ק "יושר דברי אמת" ח"א סימן ט:

...ואף (פסחים נ:) שמתוך שלא לשמה בא
לשמה, זהו באמת כך, אבל אנוניו אין מדברים
רק איך הוא הדרך לבוא לשמה, ומתי יהיה זה,
ואיך ומה הוא.

ונמצא מי שלומד שלא לשמה הוא דומה
לניאוף, כמו שאמרו חז"ל: "נפסיקתא רבתי
פרשה כב, סימן ד): "נואף אשה חסר לב
(משלי ו, לב), כל המקבל עליו שריה להנות
ממנה אינה אלא כנואף הזה שהוא נהנה
מגופה של אשה". וכמו שכתוב בשל"ה: שאף
שאמרו רז"ל לעולם ילמד אדם שלא לשמה
כי מתוך וכו', אין רצונו לומר שאין עבירה
בשלא לשמה ח"ו, כי עבירה גדולה היא, רק
רצונו לומר אם לא ילמוד כלל לא ידע כלל, רק
אם ילמוד מתחילה שלא לשמה וכשיגיע ויבין
באמת האיד הוא דרכי התורה ותכליתה לדבק
בהש"ת, ויבין שיש עבירה גדולה בשלא
לשמה, ילמד בודאי לשמה, אבל בודאי אין
לשמה הוא עבירה גדולה, רק מתחילה אין
ברירה, כל זה כתב השל"ה במס' שבועות שו"ו.

סילוף

"הגאון" עמ' 958:

...עד שכל המתגאה
בתלמודו, למשל, מוטב לו
שלא ילמד כלל משילמד
(-לפי שיטת החסידים. ה.ה.).
מתוך כך יצאו לבקר קשות
את הלומדים, על שלא
הקדימו ללימודם את
הטיהור העצמי מכל פניה
זרה, וכל כונה אשר איננה
טהורה.

ובהערה 40 ציין כמקור לכך
בזה"ל:

...ראה עוד "ליקוטים
יקרים" מהדור' תקנ"ב עמ'
יט, א. ובספר "יושר דברי
אמת" לרבי משולם
פייבוש הלר מזבזיא
(במהדורת מונקאטש
תרס"ד הוא בעמ' יג): "מי
שלומד שלא לשמה הוא
דומה לנואף."

הסיקו בעצמכם:

- האם יש כאן הוראה הפוכה מדברי חז"ל שמתוך שלא לשמה וכו'?
- היכן הוא המקור לאיסור ללמוד למי שמתגאה בלימודו?
- האם אלו דברי עצמו או דברי רז"ל בפסיקתא?
- תוכן הדברים - הרי מביאם מהשל"ה הקדוש!

עלילה שקרית על תורת החסידות שמעדיפה את חכמת הקבלה על פני תורת הנגלה

ולפיה מניח את היסודות הללו לדבריו:

1. משה רבינו ע"ה הוא שיא ההשגה של תורת הנגלה, ואילו האריז"ל הוא שיאו של ההשגה בתורת הנסתר. כלומר בנגלה השיג משרע"ה יותר מהאריז"ל, ובנסתר ההיפך, (עפ"ל).

2. מאחר שהחסידות מעדיפה את הקבלה על פני הנגלה, לכן הוקשה להם, לחסידים: היאך יתכן שהאריז"ל הק' השיג בנסתר יותר ממשרע"ה, והלא נאמר "ולא קם נביא עוד בישראל כמשה"?

(אגב, לדידו שהשיטה החסידית מעדיפה את חכמת הקבלה על פני תורת הנגלה, אם הכוונה לדוגמת תורת הנסתר שהיא הפנימיות והנשמה לתורת הנגלה, הרי שייציב מילתא ואינה השקפה חסידית כלל, וגם הגר"א ז"ע כותב כן מפורשות; ואם הכוונה להעדפת עיסוק בחכמת הנסתר על פני תורת הנגלה, או ההנהגה עפ"י סוד כנגד דינא דגמרא, שקר מוחלט הוא שאכמ"ל, כפי שיבואר כל זה בע"ה בספר. וראה דברנו להלן).

סילוף דברי בעל התניא בהבאת "חצי אמת" שגרוע משקר

סילוף	מקור
"הגאון" עמ' 991 הערה 107: תחת הכותרת 'מקדימים לימוד קבלה ללימוד נגלה' ...דברים מרחיקי לכת בכיוון העדפת חכמות הקבלה, ראה בספר "ליקוטי אמרים - תניא" מהגרש"ז מלאדי, "אגרת הקדוש" אות יט. שם מעלה שאלה לדיון בלשון זה: "ולכאורה יש להפליא, הרי נאמר 'ולא קם עוד נביא בישראל כמשה', ואיך השיג האריז"ל יותר ממנו...?"	תניא אגרת הקדוש י"ט: הנה בלקוטי תורה של האריז"ל פרשת כי תשא ופרשת ויקרא כתב: כי השגת מרע"ה לא היתה בצחינת פנימיות דחכמה עילאה, הנקרא אבא דאצילות... ע"ש. ולכאורה יש להפליא, הרי נאמר ולא קם עוד נביא בישראל כמשה, ואיך השיג האריז"ל יותר ממנו? [השלמת לשון קדשו: ודע כמה דרושים בצחינת פנימיות אפילו בסיפורות ומדרגות רבות שלמעלה מהחכמה וכתר דאצילות... כדכתיב וראיתה את אחוריו ופני לא יראו. עד כאן מצטט בעל התניא מלקוטי תורה להאריז"ל] [ועל זה בא בעל התניא לבאר במתק לשונו הטהור:] אך הענין הוא פשוט ומוכן לכל, שיש הפרש גדול בין השגת חכמי האמת כרשב"י והאריז"ל שהיא השגת חכמה ודעת, ובין השגת מרע"ה ושאר הגזעאים בנבואה המכונה בכתוב בשם ראיה ממז... ואף שזהו דרך משל ואינה ראיה שיש גשמי ממז, מכל מקום הגמול כריך להיות דומה למשל...

האם אכן מעלה בעל ה"תניא" דיון איך זה באמת יתכן, או שהוא בא לשלול הבנה מוטעית בכיוון זה למי שלא ירד לעומק דברי האריז"ל?

הודאת בעל דין!

הדברים חמורים שבעיניי. כשברשותינו מכתב שנשלח אל מחבר "הגאון" על ידי ת"ח אחד, לאחר ש"הגאון" הופיע לראשונה, ובו העיר לו הכותב בנדון שיש כאן חצי אמת שבידוע גרוע משקר שלם, כי אחר העיון בדברי בעל התניא, ראה, שלא רק שאינו דן בשאלה זו אלא אדרבה, בא לשלול לבל יטעה הטועה כן בדברי האריז"ל הקדוש.

וכך השיב בעל "הגאון" לאותו ת"ח על אודות קטע זה, במכתב מענה מיום י"ט אייר תשס"ב: **"באשר להערה המתיחסת לבעל התניא, אכן כדבריו, היתה זו כשגגה היוצאה ונו, ואקוה בל"ו לתקנו לעת הוצאת מהדורה מתוקנת."**

ובכן, במהדורה השישית - לדברי בעל "הגאון" - שנדפסה בתשס"ו, מופיעה עדיין אותה הערה ללא כל שינוי (למרות הוספות אחרות שהמחבר כן טרח להוסיף למהדורה זו)...

סילוף דברי ה"תולדות יעקב יוסף"

סילף וציין כמקור נוסף להנחתו דלעיל - שהחסידות שוללת לגמרי את הלימוד שלא לשמה (היכן דברי חז"ל שמתוך שלא לשמה בא לשמה) את דברי ה"תולדות יעקב יוסף"

שימו גם לב להשמטת המקורות תחת ה... (שלוש נקודות)

סילוף	מקור
"הגאון" עמ' 957-959: גישת גדולי החסידות אל הדביקות, היא העומדת גם מאחורי יסוד השקפתם על לימוד "לשמה" ו"שלא לשמה". אשר לדעתם, מטרת לימוד התורה "לשמה" היא "כדי להשיג אלוהותו יתברך שמו" (-המורכאות הציניות במקור!), וראוי שהלומד יהיה אחוז במחשבת התדבקות בבורא, ורצון כוונה טהורה וזכה בלבד, עד שכל המתגאה בתלמודו, למשל, מוטב לו שלא ילמד כלל משילמד . מתוך כך יצאו לבקר קשות את הלומדים, על שלא הקדימו ללימודם את הטהור העצמי מכל פניה זרה, וכל כוונה אשר אינה טהורה.	"תולדות יעקב יוסף" פר' ויחי: עוד י"ל, ונבאר תחלה פסוק יסעיה (א), על מה תכו עוד חוסיו סרה וגו'. דשמעתי מהרב המגיד מו' מענדל, משל שהיה שוטה א' נתן פקדון ביד איש א', וכל שהיה מוסיף ליתן לו גרע חשבונות, עד שלבסוף אמר כמה אני רריך ליתן כך עוד שלל יהיה לי כלום אלכך וכו'. והנמשל מובן, כי תכלית כל החורה והמאות לא ניתנו אלא כדי שזכה לידבק בו ית', וכמ"ש וכו' חזק (דברים יג, ה). וכמ"ש המפרש להרמב"ם בפ"ב מה' יסודי החורה (ה"א) וז"ל, כשיתבונן בהם תחלה נפשו להדבק בו, ולא נתנו כל המאות אלא כדי שנגיע לזאת המדרגה, שנאמר ובחרת בחיים למען תחי' לזהבה את ה' וכו' יעו"ש:
ראה "תולדות יעקב יוסף" פר' ויחי: "תכלית כל התורה והמצות לא ניתנו אלא כדי שזכה לידבק בו ית'... וברבות השנים נתמעטו הלבבות להבין ולהשכיל ע"ד הנ"ל, רק לעשות מהתורה עטרה להתגדל בהם ולהתפאר בהם, וגם בעלי תשובה הוא להתפאר מעלתו, וכשלומד הלכה א' מתפאר מעט, וכשלומד יותר מתפאר יותר, וכשלומד פוסקים או קבלה יותר, וכשלומד מהש"י... ונתרחק מהש"י... והנה הת"ח הממתתין רגליהם לילך מעיר לעיר, כמ"ש בפ' וזאת הברכה והם תכו לרגליך וכו' (ב"ב ח.), וזוה יובן על מה תכו יותר שמכנתין רגליהם לילך בשיבה ללמוד, עוד תוסיפו סרה להתרחק ולסור מהש"י. ראה עוד 'לקוטים יקרים' מהד' תקנ"ב עמ' יט א. ובספר "יושר דברי אמת" לרבי משולם פייבוש הלר מזבזיזא (במהדורת מונקאטש תרס"ד הוא בעמ' יג): "מי שלומד שלא לשמה הוא דומה לנואף".	וצרבות השנים נתמעטו הלצבות להבין ולהשכיל ע"ד הנ"ל, רק לעשות מהתורה עטרה להתגדל בהם ולהתפאר בהם, וגם בעלי תשובה הוא להתפאר מעלתו, וכשלומד הלכה א' מתפאר מעט, וכשלומד יותר מתפאר יותר, וכשלומד פוסקים או קבלה מתגאה יותר, ונתרחק מהש"י כמ"ש בפ"ב דסוטה (דף ה.). על גבי הכרה אין אני והוא יכולין לדור בעולם וכו'. והנה הת"ח הממתתין רגליהם לילך מעיר לעיר, כמ"ש בפ' וזאת הברכה והם תכו לרגליך וכו' (ב"ב ח.), וזוה יובן על מה תכו יותר שמכנתין רגליהם לילך בשיבה ללמוד, עוד תוסיפו סרה להתרחק ולסור מהש"י וק"ל. וז"ש הוא יספך ראש ואתה תשופנו עקב (בראשית ג, טו): וזוה יובן ויחי יעקב, ר"ל כשהוא עקב ענוה אז הוא דבק בו ית' וכו' החיים, שנאמר אשכנן את דכא (ישעיה נז, טו). מה שאין כן כשהוא מתפאר בתואר ישראל, לי ראש, לי נראה להיות ראש, שאני תלמיד חכם מקובל, אז ויקרבו ימי ישראל למות. כמו ששמעתי משל, א' שצדיק מלך א' שיחיה לעולם, ונתן לו רפואה שיתרחק מהגאולה ויאחז במדת עקב ענוה ויחיה וק"ל:
ועוד בעמ' 963 תחת הכותרת "כבוד התורה", וז"ל: כאמור, התפתחה אז תופעה בקרב תנועת החסידות, לזלזל בלומדי תורה (שימו לב להשמטת מילת "שלא לשמה" המופיעה במדור הטענות ב'נפש החיים') ולהמעיט את דמותם, כאילו עסק התורה גורם בהכרח לגאווה, ועוד כהנה.	כל הרואה תמה טמא יקרא לאותו האיש: וכי היכן מצאת מילה אחת, או אף רמז לך, בספר קדוש זה ש"מוטב לו שלא ילמד כלל משילמד"?
סילוף מרושע זה עומד בסתירה מוחלטת לדברי "בעל התולדות" עצמו בהרבה מקומות שאין כאן המקום לפרט.	גם אם אמנם בא כאן בתוכחה ובדרישה להתחזק בלימוד תורה לשמה, ולהתרחק מלימוד שלא לשמה, הלא דבריו המה ע"ד המוסר והתעוררות לענוה, ממש בסגנון הדברים שכתב המהר"ל ז"ע בהקדמתו לספרו "תפארת ישראל" בזה"ל: "ועתה שהם דבקים ורדופים אחר התורה עצמה בלבד, ואינם דבקים בו יתברך, יעו"ש."

כל הרואה תמה טמא יקרא לאותו האיש: וכי היכן מצאת מילה אחת, או אף רמז לך, בספר קדוש זה ש"מוטב לו שלא ילמד כלל משילמד"?

סילוף מרושע זה עומד בסתירה מוחלטת לדברי "בעל התולדות" עצמו בהרבה מקומות שאין כאן המקום לפרט.

גם אם אמנם בא כאן בתוכחה ובדרישה להתחזק בלימוד תורה לשמה, ולהתרחק מלימוד שלא לשמה, הלא דבריו המה ע"ד המוסר והתעוררות לענוה, ממש בסגנון הדברים שכתב המהר"ל ז"ע בהקדמתו לספרו "תפארת ישראל" בזה"ל: **"ועתה שהם דבקים ורדופים אחר התורה עצמה בלבד, ואינם דבקים בו יתברך, יעו"ש."**

עלילה טפילה

כאילו מקדימים לימוד קבלה ומוסר ללימוד הנגלה

שימו לב לסגנון הנלוו והמזלזל בספרים הק' של מאורי החסידות

סילוף

"הגאון" עמ' 955-956:

העדפת יתר של מעלת הדביקות, ודוקא במחשבה, גרסה את ריבוי העיסוק בספרי מוסר ויראה, על חשבון לימוד התורה, ויותר על הלימוד העיוני בגמרא ופוסקים. הבכורה ניתנה איפוא דוקא לדברי אגדה ומוסר, ומשהופיעו בדפוס - גם לספרי חסידות, המרגשים את הלב ומלהיבים את הדמיון אל מחשבת הדביקות.

עוד מדבריו בעמ' 992:

המשקל העצום שהעניקה החסידות לתורת הקבלה, באה לידי ביטוי מעשי, בראש ובראשונה עת שביכרו חכמיהם את הלימוד בה, על פני השקידה בתורה הנגלית, אשר היא יסוד לימוד התורה על מנת לעשות. ולא זו אף זו, שלעומת הזהירות המקובלת מקדמת דנא באשר לדברים אשר ב'סוד ה' ליראי', בבחינת 'הצנע לכת', הרחיבה החסידות את לימוד הקבלה אף לצעירים ופשוטים עם שלא קרו ולא שנו. הגם שלא מלאו להם ארבעים שנה, ולא מילאו כרסם בש"ס ופוסקים, גם לא הכשירו לבנם ביראת שמים ויראת חטא, כמנהג העוסקים בקבלה מימים ימימה.

מקור

והלש"ק: "הנהגות האדם" להצ"ח הרבי ר' אלימלך מליזענסק זי"ע:

סעיף א: הראשון כריך האדם ללמוד גמרא ופירש"י ותוס' ומפרשים כל אחד לפי השגתו, והפוסקים אחריהם. ומתחילה ילמוד שו"ע או"ח...

ובסעיף ד: ויעסוק באימה וביראה באיזו ספרי מוסר ככל יוס: כראשית חכמה, ושל"ה וחובת הלצנות.

ורק בסעיף ה' - בהנהגות המתייחסות ללימוד הקבלה, (וכדאי לדייק היטב בלשון קדשו):

ולפעמים ילמד באימה, במעט איזה כתבים מהאר"י זלל"ה, וכל זה באימה וביראה ופחד ה'. בדורות הראשונים היו נשמותיהם קדושות והיו נשמותיהם מנוגדות מכל חטא ועון, והיו נשמותיהם ראויות ומסוגלים ללמוד חכמה זאת, אבל עתה בעו"ה שיש לנו גוף עכור וחומר עב, כריך האדם לזכך ולכבס עצמו מכל חטא, ולזכך נשמתו. ויבין האדם אם זכך נשמתו כאשר אין יראה"ר מסיות לשטות והכלים כאשר נחתלה, ואז יוכל ללמוד בכל פעם הכתבים. והש"י יזכה אם יזכך מחשבתו בקדושה באמת ובתמים, שיתפתח לו שער החכמה בכתבי האר"י זלל"ה, אשר לו כן כל זמן שמלוכז בתאות גופניות בהבלי הזמן שהלימוד קשה לו מאד חו"י.

ואיזו הדרך להשיג את זאת ההזדככות? מבאר לנו בסעיף שלאחריו סעיף ו:

כריך האדם לזכך גופו ונפשו בלימוד כנ"ל, בלימוד הגמרא ותוס', גם דברי אגדה שגמרא המה מסוגלים מאוד לזכך נשמתו.

מי שינה סדרי בראשית

והפך עיקר העיקרים בדרך עבודת ה'?

סילוף

"הגאון" עמ' 951 תחת הכותרת:

"עמוד התורה או עמוד העבודה"

גישה זו של ראשי החסידות הביאה לכך שרבים החלו למעט בלימוד התורה, ופנו לעסוק בעמוד העבודה, להרבות בתפילה, ולהאריך בהכנה למצוות, אשר על ידם, סברו, נקל יותר להגיע אל הדביקות. דברים ברוח זו דפסו בשם הבעש"ט: "הנשמה אמרה להרב, שמה שזכה שתגלו אליו הדברים העליונים, לאמנני שלמד הרבה מש"ס ופוסקים הרבה, רק משום תפילה שהיה מתפלל תמיד בכונה גדולה, ומשם זכה למעלה העליונה". דבר זה, שהוא בבחינת שינוי סדרי בראשית, והפיכת עיקר העיקרים בדרך עבודת ה'...

מקור

תניא פרק כג:

באותה שעה שהאדם עוסק בדברי תורה הרי גם הנפש ולבזויה אלו מיוחדים ממך בא"ס ב"ה באותה שעה בתכלית היחוד...

ובזה יובן למה גדלה מאד מעלת העסק בתורה יותר מכל המצוות ואפי' מתפלה שהיא יחוד עולמות עליונים ונראה דמי שאין תורתו אומנתו כריך להפסיק היינו מאלתר דמפסיק ומצטט כלל"ה. ויעיוון עוד ביאורו בקונטרס אחרון עמוד קנ"ה, ב"ה להבין מ"ש פ"ע ד"ה ד"ה עיקר הכוונה ע"י התפילה דווקא, אף ש"ת למעלה מהתפילה

מאוהב לאוייב

סילוף דמותו של הגאון ממינסק

"בעל אור גדול"

והפיכתו לאוייב החסידות

סילוף

"הגאון" עמ' 943-944:

דברים ברוח זו הובאו מפי "הגדול ממינסק", הג"ר ירוחם ליב פרלמן אב"ד מינסק ומח"ס "אור גדול", שאמנם חי דורות אחדים אחר המערכה המדוברת, אבל היטיב לנסח את דעתו אודותיה, בפרספקטיבה של ימיו הוא. כך הובאו דבריו תוך שהוא מציין למעלייתא כמה מגדולי התורה הידועים מעולם החסידות:

"אמת הדבר, כי מתמרמר אני מאד על המייסדים הראשונים של שיטת החסידות, ואני אומר 'אין הלכה כשיטה'. התורה אמרה 'לא תתגודדו', ופירשו חז"ל 'לא תעשו אגודות'.

ובודאי הבונה במה לעצמו, ועל ידי זה מתחלקים העם לכיתות ומפלגות, הרי זה מתחייב בנפשו, כי הוא מכה את בית ישראל לרסיסים, ומטיל קטיגוריא בין תלמידי חכמים, ואין קץ להרעות שתצמחנה מזה.

דירשו, דברו, הורו, למדו, שכן וכך ראוי לעשות בפרט זה וזה - אבל כל תצרפו את כל הפרטים האלה לכללים, לקבוע שמות, ליצור שיטות, ולברוא כיתות. הלא אבותינו התנאים, אשר מעולם נחלקו בכמה וכמה הלכות, ולא נתחלקו לאגודות ולא נבדלו בשם, ולא נתרחקו ולא נתקרעו."

ובתערה 6 מסיף:

...ובהמשך שם קרא: "אבל הבדל להוסיף עלה, למה נרחיב הפרצים יותר ויותר."

מקור

"הגדול ממינסק" עמ' 180-179:

...אף כי היה מלידה ומחנכו בנעוריו מכת האשכנזים שקורין להם 'מתנגדים' וכל ימיו אחז במנהגיהם ונוסחאותיהם, בכל זאת לא התנגד מעולם בפועל להחסידים, ולא לרצון היה לו בדבר איש סרה עליהם.

הוא היה אומר: "אמת הדבר, כי מתמרמר אני מאד על המייסדים הראשונים של שיטת החסידות, ואני אומר 'אין הלכה כשיטה'. התורה אמרה 'לא תתגודדו', ופירשו חז"ל 'לא תעשו אגודות'." ובדאי הבונה במה לעצמו, ועל ידי זה מתחלקים העם לכיתות ומפלגות, הרי זה מתחייב בנפשו, כי הוא מכה את בית ישראל לרסיסים, ומטיל קטיגוריא בין תלמידי חכמים, ואין קץ להרעות שתצמחנה מזה.

דירשו, דברו, הורו, למדו, שכן וכך ראוי לעשות בפרט זה וזה - אבל כל תצרפו את כל הפרטים האלה לכללים, לקבוע שמות, ליצור שיטות, ולברוא כיתות. הלא אבותינו התנאים, אשר מעולם נחלקו בכמה וכמה הלכות, ולא נתחלקו לאגודות ולא נבדלו בשם, ולא נתרחקו ולא נתקרעו.

והיתה כשגגה היוצאה מלפני השליטים, והנעשה אין להשיב. אבל הבו דלא להוסיף עלה, למה נרחיב הפרצים יותר ויותר. אך מי יבא אחרי המלכים, מאן מלכי רבנן, את אשר כבר עשוהו, ואם לא נוכל להטיל דופי בשיטה אשר החזיקו בה כמה גאוני ארץ וגדולי עולם, אשר לית מאן דפליג ומפקפק בקדושתם וצדקתם, אמת דא ודאי כי כשאנו רואים מי שעוברים בזדון ושואט נפש על דינים הקבועים לנו בהשו"ע והפוסקים ומשנים הליכות עולמינו ופורצים גדרים המקובלים לנו - בודאי שעלינו למחות ולצאת כנגד אלה בכל תוקף שיש בידנו. ולא נחוש על מה שאם תולים עצמם באילנות גדולים, כי אלה הולכים בשרירות לבם, ובהפקירא ניהא להו, ושקרים המה בודים על גדולי עולם אשר לא דמו ולא עלתה על לבם. אבל אין להרשיע את הכלל בשביל הפרט של פורצים ויחידים!

ובעצם הבדל שבין השיטות, מה אנו להכריע? אבל בדרך כלל אני אומר: הנסתרות לה, והנגלות לנו. הרי לפנינו התלמוד ונ"ב, וספר השו"ע והפוסקים וספרי מוסר מקובלים מדור דור. נחזיקה בהם ונשמור לעשות הכתוב בהם ודי לנו. למה נחפז לצדוק הרבה ולהתחכם יותר מהראוי בדרכים חדשים אשר לא שערם אבותינו?"

"מסר חינוכי מורעל"

מהגאון בעל המנחת אלעזר זצ"ל - לפי בעל "הגאון" (עפ"ל)

בעל ה'קדושת לוי' מבארדיטשוב זי"ע קטיגור או סניגור?

סילוף

הגאון עמ' 884

לא נעלמה מעינינו תפיסתם של באי תנועת החסידות, בענין העיסוק בפרשה המדוברת, כמנהגם מאז ועד עתה, לעסוק בכתביהם באידועי התקופה ונסיבות התרחשותם. אם במסגרת ספורי החסידים ומועשי הצדיקים, ואם במסגרת של כתיבה היסטורית או חינוכית בידי סופרים חסידיים, שהפליגו בעניינים שביומם, או סיפורים מפרשת המחלוקת.

ראה כל פרסומיהם, מאז "שבחי הבעל שם טוב" ועד "אחרון הספרים"! או המאמרים הרואים אור בימינו, ובהם לא פעם דברים קשים כלפי גדולי ישראל.

ובהערה 1: לדוגמה, אם הדפסת כתבי החרמות מגדולי ישראל על לשונותיהם החריפים, תואשם כנסיון לחדש מחלוקת ישנה, לא כן הוא באשר להדפסת "כתבי הרביים ואגרותיהם", באותה סוגיא ממש, כגון "אגרת הקודש" של הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק, הכוללת דיבורים קשים מאוד כנגד גדולי המתנגדים, והיא שבה ורואה אור בכל מהדורה של ספרו "נעם אלימלך". **או דברים שהביאו בשם הגר"ד לוי יצחק מברדיצ'ב - "סניגורם של ישראל"**, [שימו לב: למראות הצניעות שבמקור] **ושמוהו לקטיגור על רבנו הגר"א, בסיפור בעל מסר חינוכי מורעל**. נדפסו בסוף ספר "קדושת לוי", במהדורת מונקאטש תרע"ט ואילך (ירושלים תשכ"ה, ברוקלין תשמ"ג, ועוד), בשם "תולדות קדושת לוי" סעיף קא.

תולדות קדושת לוי סעיף קא:

אגב נזכיר מה שספר אלמו"ר מרן הגר"ל ובעל ה'מנחת אלעזר' זצ"ל ממונקאטש: פעם אחת בשבתו בסכתו ביום ג' לחוה"מ וי"ט בתשרי יו"ד של הגר"א מוילנא ז"ל, ששמע ממגיד אמת מה שספרו ושמעו מפה לפה, שהרב הקדוש בעל 'קדושת לוי' זי"ע סיפר ביום ג' לחוה"מ סוכות בשנת תקנ"ח [השנה שהגר"א עלה למרומים] איך שעת נפטר הגאון מוילנא והובא לבי"ד של מעלה לדין, ועיינו דביו ופסקו לפתוח לו חיפך שערי גן עדן. באותה שעה באו תלמידי הבעש"ט וערערו ע"ז באמנם שהגאון רדף אותם. ע"ז טען הגר"א והשיב, שהיה כונתו לשם שמים, שלא הבין דרכי החסידים. ע"ז השיבו תלמידי הבעש"ט: אמת שכונתו היה לשם שמים, אבל מכל מקום גרם להם ביטולים בעבדות ה'. אז ראו לעיין עוד הפעם דביו, אבל מיד באה התורה הקדושה והקיפה את הגר"א מכל כדדיו והגינה בעדו, והתורה העידה עליו, שלא עבר על שום נדנוד איסור תורה ודברנה, ואמרה: איך אשר כל ימיו סב וכלה בה אל יגעו בו וזהו אשר וקיומו את הפסק הקודש, וענתה בו לדקתו לרבי אליהו על שכרו מושלם גן עדן העליון. כל זה ספר הרב הקדוש מבארדיטשוב בו ביום, ומזה נתפרסם בבארדיטשוב השמועה שנלקח ארון אלקים הגר"א מוילנא לשמים להתהלך לפני ה' בצור החיים.

כן, הבנתם נכונה!

- כל זמן שהחסידיים ברוב חוצפתם לא ישימו את "אגרת הקודש" מתוך הספה"ק "נועם אלימלך", שלא יעיזו להתלונן על הדפסת ה"זמיר עריצים" ודומיו, חיבורי השיקוצים נגד עדת החסידים ומייסדיה הקדושים. אגב, האם נשמעה פעם תלונה חסידית על אי השמטת הפרקים שבין שער ג' לשער ד' שבספה"ק "נפש החיים"?
  - רב וסניגורן של ישראל מבארדיטשוב זי"ע, יצא "לקטרג" על רבינו הק' הגר"א זי"ע!! לפי הבנתו של אותו איש שוטה וגס רוח ב"מסר המורעל" שרצה בעל ה"מנחת אלעזר" ממונקאטש זצ"ל "להרעיל" את נפשות ישראל... (ולא בכדי העלים אותו לבלר את מקורו טהור של סיפור זה, וד"ל).
- הדברים מקוממים ביותר, בראות כל בר בי רב, אין שהרה"ק מבארדיטשוב זי"ע, על אף היותו מגדולי הנרדפים בפרשת ההתנגדות (לפי המבוא ב'הגאון' עמ' 906: "אשר בוצעה בברכתו של הגאון מוילנא". לנו דווקא יש יסוד לפקפק אודות מעורבות רבינו הגר"א זצ"ל בפרשה זו, ואכמ"ל), ועם כל זה לא כהתה עינו מלראות גודל צדקת וקדושת רבינו הגר"א זי"ע. בואו ונתאר, אילו סיפור זה, ככתבו וכלשונו, היה מסופר מפי הגה"ק הרבי ר' יונתן אייבשיץ זי"ע, על הגה"ק רבינו היעב"ץ זי"ע, כלום לא היו כולם מעלים סיפור זה על נס, להראות רוממות גדולי ישראל משני הצדדים?

מעניינת מאוד היא העובדה, שלמרות "המסר החינוכי המורעל" שטומן בחובו סיפור זה, השתמש בו בעל "הגאון" בחקיקת צדה האחר של המטבע, בשינויים קלים ומקור אחר. ואלו הם דבריו בפרק "איש מופת" עמ' 503 הערה 40:

מעשה מסופר על רבינו, זה לשונו: "שמעתי מאנשי אמת מעשה נפלא על הגר"א זצ"ל. שפעם אחת התאספו למנין החבראי תלמידי הרב הקדוש המגיד ממעזריטש נ"ע, לעשות לו איזה ענין לא טוב. והגר"א הרגיש מזה, ועמד תיכף על רגליו ואמר: רבש"ע, התורה יגין עלי. מיד ירד עמוד אש התורה משמים לארץ, והגין עליו לשמרו" ("משיבת נפש", להרב משה נתנאל פוצ'בסקי איש ז'עטיל, ברדיטשוב תרמ"ג, עמ' כ. אגב, המחבר זכה להסכמות חמות מאת גדולי ישראל כהגר"א ספקטור, האדר"ת, הגר"י שליפפר מסלונים ועוד בפתח ספרו "אמונת התחיה")

השאלות הנשאלות מעצמן:

לאן נעלם "הרעל"? האם אכן העובדה שבעל המספר היה גאון וגדול חסידי, זו היא סיבת החדרת "מסר חינוכי מורעל"? או שמא העובדה שגדולי החסידות לא עמדו על "טעותם" בעולם האמת, והעיזו לטעון כי שרים רדפום חנם, הוא הוא הדבר שהדמיון החולני רואה בו כמסר חינוכי מורעל, גם אם אין לו הסתייגות מעצם המעשה כשלעצמו? ואמנם נראה שהמשפט המיוחס שם לרבינו הגר"א זצ"ל "שהיה כונתו לשם שמים, שלא הבין דרכי החסידים" הוא זה שהרעיל והוציא אותו מדעתו, וד"ל.

שימו לב גם לציון והדגשת ההסכמות שניתנו לספר אחר של אותו מחבר - בכדי לחזק נוסחא זו ביתר תוקף (שאגב ישנה אריכות דברים על אמינות בנוסחא זו, ויבואר בספר בע"ה), כאילו שבעל ה"תולדות קדושת לוי" לא קיבל הסכמות לספרו מגאוני דורו, כמו הגאון בעל המנחת חיים ממונקאטש זצ"ל, ועוד.

יתכן שעובדת "העמדתו לדין" של רבינו הגר"א זי"ע היא זו שהפריעה לו (אגב, יעוי' בתוס' כתובות ק"ג ע"ב ד"ה מזומן לחיי העוה"ב), אז הנה עוד מובאה קטנה מ"הגאון" (עמ' 495-494) וז"ל:

לעניינינו חשוב מה שהוסיף רבי אברהם אחר כך, שכינא בזה אידע לאביו הגר"א, בצעירותו, שחלה ולקה בתרומת (-מעין איבוד הכרה) משך מספר ימים, וכבר עמד לפני בית דין של מעלה. ובא מליץ ישר אחד ולימד עליו זכות, כי הוא עדיין רך בשנים ויכול לתקן בעולם הזה ופטרורו לשלום.

איננו מתיימרים להבין סיפור זה, וכבר השווה זאת רבי אברהם זצ"ל עצמו, למה שארע לאחד האמוראים הק', אך תארו לעצמכם באלו מילים היה אותו לבלר בוחר לתאר את סיפורו זה, של רבי אברהם בן הגר"א, לו בעל המספר היה אחד האדמו"רים?!

דעת רבותינו מרן ורבנן גדולי ופוסקי הדור שליט"א

אודות ספר "הגאון"

מכתב קודש

ממרן הגאון הגדול משיירי כנסת הגדולה המשמש בזר הרבנות

למעלה מע"ה שנים כ"י

כ"ק גאב"ד ואראל שליט"א

יום ה' לסדר "שמעו נא המורים" ג' תמוז תשס"ז פה בני ברק תובב"א

באשר נתפרסם כתב פוסט – בדרכי המשכילים בדורות שעברו, אשר מלעייב במלאכי א-לוקים, קדושי עליון, מאורי האומה ועיני העדה בדורות הקדומים, ותולה בוקי וסרוקי בתורת החסידות אשר יסודתה בהררי קדוש מעם רבינו אור שבעת הימים הבעש"ט הק' זי"ע. כל זאת במעטה של שכתוב תולדות אותו קדוש ישראל, אשר אור תורתו מאיר לעולם מאז ועד עתה ה"ה הגאון החסיד מווילנא זי"ע

מעיקרא סברתי שאין שיטת החסידות זקוקה לסנגורים, לא לדדי ולא לדכותי, כי אין שבומנו היו שחששו מפני שיטה קדושה זו, הרי שמשך מאות השנים גם המופקדים בה ראו זאת באור אחר, מה עוד שהתברר שרק במקומות שנגה אליהם אור החסידות והנשפעים ממנה, רק שם נשתמה היהדות בצורתה המקורית, בפרט לאחר מלחמת העולם

על חרבו מוסדי תבל הוקם הדור החדש ברובו המוחלט מצאצאי החסידים ויצאי אונגארין שנשפעת ממנה גם כל גדולי ליטא בדורות האחרונים – אותם זכיתי להכיר אישית ראו זאת בעין כזאת, ופעלו יד ביד עם מאורי החסידות לשיקום חורבות עולם

אך עתה, לאחר שנתברר ע"י אנשים נאמנים, שכתבים אלו מיוסדים על בדתות ושקרים, סילופים וזיופים, שיניקתם מספרי המשכילים, שונאי ה', אשר רצו לעקור אתהכל, וכיון שהדבר עלול לגרום בלבול המוחין אצל הדור החדש, חובה להרים קול, ולהשיב בית דין לדון כתבים אלו לשריפה כדין כתבי מין.

הדברים דאיים להיעשות עתה כדי שישמחו שילי וישמחו בין כל חלקי היהדות החרדית, למען כבוד שמו ודגור, ולגדיל תורה ולאדירה.

הק' חיים מאיר יחאל שפירא

גילוי דעת

דעתו האמיתית של

הגאון האדיר מרן רבי חיים קניבסקי שליט"א

יום חמישי לסדר ככל אשר ציוה אותו וגו' תשס"ז

נכנסנו יחד אל הקודש פנימה אל מרן הגה"ג רבי חיים קניבסקי שליט"א והצענו את המכשול הגדול שיכול להיצר בענייני ניקור לדעתנו על ידי שיתלו עצמם על הנכתב בספר הגאון עמוד 143 שעל פי המפורסם מרן שליט"א הסכים עליו ושמע אותנו והתעניין ברבע שעה בל הנושא ואמר לנו:

אני לא נחתי הסכמה על הספר הגאון, מה כתוב שם סתם מעש'לעך ולא נחתי הסכמה לא על ההלכה שכתוב שם ולא על המעש'לאך ולא על התיקור.

ושאלנו האם יכולים לפרסם זאת בשמו? ענה לנו בחיך על פניו "הרי מה כבר כתוב שם סתם מעש'לעך ואני לא נתתי לו הסכמה".

ושאלנו שוב האם מותר לפרסם בשמו ענה לנו "אתם יכולים לפרסם בשמי שלא נתתי לו הסכמה לא על המעש'לעך ולא יצא מכשול בעז"ח, ולהמשיך עשיית התיקור ע"י הגר"ש סאלענט זצ"ל והגר"ל דיסקין זצ"ל.

כשיצאנו הוסיף עוד הפעם: "שיכולים לפרסם בשמו" ובך אותנו בהצלחה הכו"ח למען חיזוק הכשרות

שלמה מחפור

יצחק אליעזר יאקאב

רב ביהמ"ד תבואות שור

רב ביהמ"ד תבואות שור המבורא

שיכון ו' בני ברק

מח"ס תבואות שור המבורא

וראב"ד ביד"ץ "מנה ציון"

וספר "שיח יצחק" וילקוט אליעזר על שו"ב וניקור

תאלמנה "שפתי שקר" הדוברות על צדיק עתק ב"גאווה ובוז"

פסק דין

מאת מרן הגאב"ד שליט"א

ומרן ורבנן הראב"ד והביד"ץ "העדה החרדית" שליט"א

ב"ה ר"ח מנ"א תשס"ז

נשאלנו אודות פרסום הדברים להסביר שיטת המתנגדים לחסידות

ואחרי העיון וראינו שהרבה מהדברים

הם מדברי המשכילים

שלא נתכוונו בדבריהם לגנות החסידים אלא עולם התורה כולו

ובעצם הדברים יש הרבה סילופים

וכבר הסכימו גדולי הדורות שאין לנו לחטט בפרשה זאת, ובטוחים אנו שכוונתם היתה לש"ש וכן יצאו משני הצדדים גדולי תורה ויראת ה' טהורה.

ופרסום הדברים כענין זה הוא דבר פסול וחייבים להשמיט הדברים שעלול להיקל ולפגום באמתת ה' לכל בית ישראל

בגדולי וצדיקי הדורות, שזהו מיסודי ועיקרי הדת

ועושה שילי במרומיו יעשה שילי עלינו ועל כל ישראל ונזכה בנחמת ציון בכיאת גוא"צ כבי"א

הכו"ח למען השכנת השלום הבריי"ח דפנייה"ק ירושת"ו

נאם "יצחק טוביה ווייס רב ואב"ד פניה"ק ת"ו

נאם משה שטרנבוך ראב"ד נאם מאיר בראנדסדארפער נאם אברהם יצחק אולמאן

נאם נפתלי ה. פרנקל נאם יהושע ראזענברגער נאם יעקב מענדל יאראוויטש

פסק הלכה

מרן פוסק הדור הגאון האדיר

בעל "שבט הלוי" שליט"א

ב"ה

דברי הרבנים הגאונים ביד"צ העדה החרדית ירושלים הם ברורים מאד – וחלילה לפגוע באחד מן הצדדים בדברים שלא שייכים כלל לדורינו – ומי שמכניס ראשו לזה – בדבר שקדושים האלה אשר בארץ כולם לש"ש נתכוונו, ומי שהזכיר דברים כאלה חייב על פי הלכה להשמיטם

ע"ז באה"ח מצפה לישועה שמואל הלוי וואזנר

מדברי נ"ק מרן אדמו"ר מתולדות אהרן שליט"א

איני מאמין שיהודים חרדים בני תורה יהיו מוכנים שיזכירו שמם על ה"בוק" שנדפס, ואיני רוצה להזכיר שמו של ה"בוק" שהוא מלא כפירה על ה' ועל משיחו, על מנהיגי קברניטי היהדות הנאמנה קדושי עליון שאין לנו השגה בהם

אברכים שמעו! הזהירו את הציבור שלא להסתכל בזה כלל ואפילו לא בשביל להפריך דבריו, שאפילו הסתכלות בהם מזיקה (מתוך אחת שיחותיו)

מרן פוסק הדור הגר"ש וואזנר שליט"א

מרן הגר"ט ווייס שליט"א הגאב"ד

מרן הגאון הגדול ר' חיים קניבסקי שליט"א

מרן זקן הרבנים והאדמו"רים מנאראל שליט"א

מרן הגר"מ שטרנבוך שליט"א, הראב"ד נכד הגר"א

מרן כ"ק האדמו"ר מתולדות אהרן שליט"א

הגר"י יאראוויטש שליט"א

הגר"י ראזענברגער שליט"א

הגר"ה פרנקל שליט"א

הגר"א אולמאן שליט"א

הגר"י בלוי שליט"א

הגר"מ בראנדסדארפער שליט"א

תם ולא נשלם

תגובות, הערות ותרומויות תתקבלנה בברכה בת.ד. 57439 ירושלים, נא להשתדל להשאיר פרטים במדה ונצטרך לברו פרטים מסויימים.